

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117377648/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

»Gro, nu lægger jeg fra Land. Du tier for ikke at røbe mig Vejen til dit Rige. Og dog skal jeg finde den, Gro. Du hviler der som mit Ror. Din egen Drift skal drage os over Søen. Vor Længsel skal styre, og jeg behøver kun at ro for at lande.«

Snart bøjede Baaden ud af den lille Kanal, der førte fra Borggraven til Søen.

Sølver roede lydløst. Det blikstille Vand veg uden Lyd. Draaberne trillede fra Aarerne som en Saug af blinkende Ædelstene. Da Sølv saa over Baadens Kant, undrede han sig saare; thi de flød med et Stjernerdyb under sig saa svimlende, som han aldrig før havde set. Vandet laa uden Spejl og var kun dyb, dyb Bund. Og ned i det dunkelblaa Dyb sank fosforgrønne Taager som Slør over Stjernerne.

Sølver saa sig ikke til Siden, han vidste saa trygt, at Baaden bar i den rigtige Retning. Med eet hørte han Sivene hviske omkring sig — den lille Havn greb ham med sin krogede Tange — Skoven gik frem med sine Skygger og snævrede Søen ind til et lille dugget Spejl; men lige til han naaede Bredden, blinkede Stjernerne under hans Øjne.

Saa gled Baaden til Hvile, og Sølv var paa Æbelø.